

Sygn. akt I Ns 322/15

POSTANOWIENIE

Dnia 17 lipca 2015 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny

w składzie :

Przewodniczący: SSR Wojciech Zatorski

Protokolant: Dominika Ćwieląg

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 lipca 2015 roku w Ś.

sprawy z wniosku: ***(...) Sp. z o.o. w S.***

przy uczestnictwie: ***A. K., M. W.***

o stwierdzenie nabycia spadku po M. K.

I. stwierdza, że spadek po M. K.

zmarłej w dniu 25 czerwca 2012 roku w Ś.

ostatnio stale zamieszkałej w Ś.

na podstawie ustawy

nabyły: dzieci (M. i W.) A. K. i M. W. po 1/2 części spadku każde z nich;

II. ustala, że koszty postępowanie uczestnicy ponoszą we własnym zakresie.

Sygn. I Ns 322/15

UZASADNIENIE

(...) sp. z o.o. w S. wniosła o stwierdzenie nabycia spadku po M. K., wskazując, że spadkodawca zmarł 25.06.2012r. pozostawiając po sobie spadkobierców w osobach dwójki dzieci; wnioskodawca posiada wiarygodność wobec zmarłej, co uzasadnia jego udział w sprawie .

Sąd ustalił:

M. K. zmarła dnia 25.06.2012r. W dacie śmierci była rozwiedziona.

Dowód:

- akt zgonu – k.7

Zmarła miała 2 dzieci: A. K. i M. W..

Dowód:

- akt urodzenia – k. 8,

- akt małżeństwa – k. 9,

- zapewnienie spadkowe – k. 64.

Zmarła nie pozostawiła testamentu.

Dowód:

- zapewnienia spadkowe – k. 64.

Sad zważył:

Zgodnie z art. 926 § 1 K.c. dziedziczenie następuje na podstawie testamentu lub z mocy ustawy. Wobec zapewnienia spadkowego co do braku testamentu, przyjęto dziedziczenie ustawowe (art. 926 § 2 K.c.).

Zgodnie z art. 931 § 1 K.c. w pierwszej kolejności do dziedziczenia z mocy ustawy powołani są małżonek i dzieci zmarłego, którzy dziedziczą w częściach równych. Zmarła pozostawiła, jak wynika z odpisów aktów stanu cywilnego złożonych w sprawie oraz zapewnienia spadkowego, 2 dzieci (uczestników postępowania), co po myśli w/w przepisu oznacza równe dziedziczenie tych osób, a zatem po 1/2 przez każde z nich. Z uwagi na to, na podstawie w.w przepisu orzeczono jak w pkt I sentencji postanowienia.

O kosztach postępowania orzeczono w pkt II na podstawie art. 520 § 1 k.p.c. zgodnie z którym każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie. W niniejszej sprawie interesy uczestników nie były sprzeczne, ani też nie byli oni w różnym stopniu zainteresowani wynikiem postępowania (art. 520 § 2 k.p.c.), skoro nie kwestionowali oni wniosku. Jeżeli zatem nie zachodzi przesłanka z § 2 w/w przepisu, zastosowanie znajduje ogólna reguła ponoszenia kosztów postępowania nieprocesowego, wyrażona w jego § 1, co oznacza, że wnioskodawca we własnym zakresie pokrywa koszty niezbędne do złożenia wniosku i przeprowadzenia postępowania, a tym samym jego wniosek o zasądzenie poniesionych kosztów nie mógł zostać uwzględniony.